

Vstúpenie – 25.5.2017

Po tom....

Pane Ježiši, Ty si Kráľ kráľov a Pán pánov a hoci mi niekedy chýba Tvoja viditeľná prítomnosť, rozumiem tomu, že si musel vstúpiť na nebo. Nie si však vzdialený, ale si bližšie ku každému z nás vo svojom svätom Duchu. Chválím Ťa za to, že si Boh vyvýšený a vládnucci a že nikto nie je ako Ty. Buď oslávený aj cez môj nedokonalý život, aby som Ti raz zo všetkým Tvojom stvorením vzdával večnú chválu.

Lukáš 24:50 „Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich“.

Určite sa aj vo vašom živote udiala výnimočná udalosť: ukončenie školy, založenie rodiny, postup v práci, netradičný zážitok. Kým trvá príprava či eufória po zdarnom priebehu, je dobre. Sme nabudení, v strehu, v napätí a tak často neriešime nič iné, iba danú záležitosť. Keď však prvotné nadšenie skončí, nastáva to povestné ticho. V tom období sa zvykneme pýtať: a čo teraz? čo ďalej?

Učeníci sa v našom texte presne v tejto fáze života nachádzajú. ***Bolo to vypäté obdobie plné emócií, zážitkov, nadprirodzených javov a zázrakov, ktoré sa nedejú hocikedy a hocikomu. Teraz však nastáva čas po tom... Čo ich ešte čaká? Aký bude ich ďalší život? Čo budú robiť a aké bremená budú musieť niesť? Ako to ďalej bude vyzerat' s Ježišom a ich vzťahom s Ním?***

Ježiš vtedy vstupuje do ich životov, okrem iného, aj s 3 darmi: vyvádza ich von – dvíha ruky k nebu – požehnáva ich.

1. Ježiš vedie učeníkov mimo mesta. Betánia bola mestečkom vzdialeným od Jeruzalema asi 3 km. Bola veľmi dôležitým miestom pre Ježiša: chodieval tu k Šimonovi malomocnému, do domácnosti Márie a Marty, neďaleko preklial figovník. Názov „Betánia“ znamená dom chudobného alebo dom smútku. A veru je **toto posledné stretnutie Majstra s učeníkmi naplnené smútkom, pretože ide o rozlúčku v tomto svete.** Zároveň je to však **nový začiatok pre všetkých.** Keď Ježiš vedie učeníkov na toto miesto, chce s nimi byť osamote: venuje im poslednú pozornosť, sústreďí sa na nich. Vyvádza ich za mesto preto, lebo **človek občas potrebuje byť sám** alebo v úzkom kruhu a tak prežívať Božiu prítomnosť.

Pán Boh aj nás chce z času na čas priviesť do samoty. Je to priestor na to, aby sme prežívali svoje smútky, starosti a trápenia v Jeho blízkosti. Aby sme Mu slobodne povedali a ukázali, ako prežívame rozličné situácie. Sú veci, ktoré

nemôžeme spracovávať pred ľuďmi – nikdy by nás nepochopili, ale Boh nám rozumie, preto je potrebné v samote s Bohom dať priechod svojim reakciám. Samota s Bohom je priestor, v ktorom nám Pán Boh môže zjaviť našu novú cestu, ukázať ako žiť či konať v živote. Možno príde aj nový smer, nový začiatok a všetko staré bude zanechané, zmenené. Ak sa má niečo v našom živote zmeniť, potom najvhodnejším časom je samota s Pánom. Človek občas potrebuje tento časový priestor, aby mohol byť naozaj sám, bez ľudí, bez rušivých elementov, aby mohol naplno prežívať vzťah s Bohom a aby sa potom zmenený mohol vrátiť do bežného života, naplnený novými silami, myšlienkami, nápadmi a chuťou k životu.

Boh ťa občas vedie do samoty. Nezdráhaj sa. Ak sa podvolíš, bude to požehnaným časom spoločenstva s vyvýšeným Pánom.

2. Ježiš dvíha ruky k nebu. Bolo to bežné Ježišovo gesto najmä pri modlitbe. **Vzdáva úctu Bohu, ale zároveň akoby v modlitbe niesol do Božích sfér, k Božej pozornosti tých, za ktorých sa modlí.** A On v modlitbe za svojich neustáva. Predtým, ako si vyvolil dvanástich čítame o tom, že sa utiahol k modlitbe do samoty. Nebolo to však raz či dvakrát, zdá sa, že sa za svojich učeníkov modlil stále. Najrozsiahlejšiu modlitbu za svojich nasledovníkov nám zaznamenal Ján v 17. kapitole. **Niesol ich pred Božiu tvár, pretože ich nečakal ľahký život. Potrebovali byť zaopatrení a chránení modlitbou Božieho Syna.**

Ani my nie sme vo svojom živote sami. Pán Ježiš sa za nás modlí a nesie nás pred Boha vo svojich príhovoroch. „*Kto odsúdi vyvolených Božích? Je to Kristus, ktorý umrel, ba i z mŕtvych vstal, je na pravici Božej a sa aj prihovára za nás*“ (Rím 8:34). Nielen Ježiš sa za nás modlí, ale aj Duch svätý: „*A tak aj Duch prichádza na pomoc našej mdlobe. Lebo my nevieme, za čo sa máme modliť, ako náleží, ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným. A Ten, ktorý skúma srdcia, vie, čo má Duch na mysli, že sa totiž tak prihovára za kresťanov, ako Boh chce*“ (Rím 8:26n).

Aj keby sa nikto z ľudí za teba nemodlil, máš stále Toho najdokonalejšieho a najhorlivejšieho modlitebníka: Ježiš dvíha ruky k nebu aj za teba, aby Bohu za teba ďakoval a teba niesol k Bohu v modlitbe.

3. Ježiš učeníkov požehnáva. Požehnanie bolo spájané s úspechom v živote. **Kto bol požehnaný mal úspech, kto mal úspech bol jasne požehnaný.** Toto požehnanie je však podmienené múdrosťou. Teda ide o spoluprácu: Boh žehná, ale človek poslúcha Hospodina a podriaďuje sa Jeho

vôli. V NZ sa požehnanie spájalo s Mesiašom. On sa stal požehnaním, On udeľuje požehnanie, ale človek musí dôverovať Božím sľubom. Byť požehnaným v NZ už neznamená mať úspech. Práve naopak: Boží požehnaní často strárajú, prechádzajú skúškami a mnohokrát sa im v živote nedarí. **Byť Bohom požehnaný v NZ znamená byť povolaný k spaseniu a večnému životu.** Keď teda Ježiš žehná svojich učeníkov, akoby im dával znamenie spásy, ktorá je však založená nie na životnom úspechu, ale na príslušnosti k Nemu, Mesiašovi.

Túžime po požehnaní a Pán Ježiš nám ho aj dáva. Akurát máme na požehnanie rozdielne názory. Kým my myslíme, že požehnaný je človek, ktorému nechýba nič z pozemských darov, ktorý je zdravý, šťastný, spokojný a žije si priam dokonalo, Ježiš má na požehnanie iný dôvod. Jeho požehnanie je skôr zamerané na duchovné dary a večný život. Keď nás Ježiš žehná iste myslí aj na naše pozemské dobro, ale oveľa viac na večnú blaženosť. Určite nám chce pomôcť ku kvalitnému životu, ale omnoho viac nás chce povzbudiť k viere v ťažkostiach. Jeho požehnanie presahuje naše chápanie, naše túžby či ciele. Ono pôsobí cez tento život až do večného života.

Pán Ježiš ťa požehnáva. Dáva ti sľub večného života. Musíš však spolupracovať dôverou v Jeho zaslúbenia i v Jeho moc všetko splniť.

Čokoľvek vo svojom živote prežívame, nezabúdajme, že máme Boha, ktorý je vyvýšený nad všetkým a každým, ktorý má moc a Jeho vláda nikdy nezanikne, ktorý aj vo svojej sláve myslí na nás, svojich služobníkov. ***Preto nás vyvádza do samoty, aby sme načerpali silu, preto sa za nás modlí, aby nám pomohol a preto nás požehnáva, aby sme boli spasení.*** Chváľme Ho celým svojim životom za to. Amen.